

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 423: Chấp Thủ Thì Tâm Không Thanh Tịnh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 036)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chấp thủ thì tâm không thanh tịnh】

Trong môi trường vật chất, nếu quý vị muốn nắm giữ (thủ), muốn chấp trước, thì tâm của quý vị sẽ không thanh tịnh; “thủ” ở đây có nghĩa là mong cầu, là tôi muốn cầu đạt được. Ví như môi trường đời sống vật chất của chúng ta, lúc nào cũng muốn cải thiện, luôn muốn nâng cao chất lượng cuộc sống, có cái ý niệm này, hơn nữa còn không ngừng đi tạo tác, nghĩ đủ mọi cách để cầu cho bằng được. Quý vị có cầu được không? Không thể được. Nếu thực sự quý vị cầu mà được, thì tất cả chư Phật đều phải bái quý vị làm thầy, quý vị quá tài giỏi!. Vì sao quý vị tài giỏi? Vì quý vị đã đánh đổ được định luật nhân quả. Mười phương chư Phật đều không có cách nào đánh đổ được định luật nhân quả, mà quý vị có thể đánh đổ được định luật nhân quả, vậy thì còn gì bằng!. Định luật nhân quả là gì? Sự hưởng thụ vật chất trong một đời của con người là do trong mệnh đã định sẵn, “một cái uống, một cái ăn, đều do tiền định”, trong mệnh không có, quý vị đi đâu để cầu? Quý vị làm sao có thể cầu được?. Trong mệnh đã có, không cầu nó cũng tự đến, hà tất phải khởi vọng tưởng, hà tất phải đi mong cầu!. Cho nên, đạo lý và sự thật thiên cận này, nếu quý vị thực sự thấu triệt rõ ràng, thì tâm quý vị liền thanh tịnh. Quý vị xem “Liễu Phàm Tứ Huấn”, “Liễu Phàm Tứ Huấn” gần đây lưu thông rất nhiều, mọi người đều phát tâm đi in ấn, điều này rất tốt. Chúng ta học Phật, công phu học Phật không đặc lực, nói thật ra là vì không hiểu được đạo lý căn bản này, ngày ngày cứ khởi vọng tưởng, cứ lo được lo mất. Tiên sinh Liễu Phàm được Không tiên sinh bói toán, thầy đều bói ra hết, bói cực kỳ chuẩn xác; một năm nhận được bao nhiêu đầu gao từ quan phủ, một chút cũng không sai, ông ấy bèn tin tưởng. Cho nên cái tâm phan duyên của ông thầy đều buông xả, ông có thể cùng Thiền sư Vân Cốc ở trong thiền đường, ngồi ba ngày ba đêm không khởi lên một ý niệm nào. Thiền sư Vân Cốc tưởng ông rất tài giỏi, có định công rất sâu, bèn thỉnh giáo

ông, ông nói: “Tôi chẳng có công phu gì cả, chỉ là mạng của tôi đã bị người ta bói định sẵn rồi, tôi muốn nghĩ cũng chẳng được gì, hà tất phải khởi vọng tưởng, dứt khoát không nghĩ nữa, dù sao thì đến lúc đó bồng lộc cũng sẽ tự đến, đến năm năm mươi ba tuổi thì phải chết, chẳng còn gì để nói, một đời đều do mạng đã định sẵn rồi, còn có gì để mà cầu?”. Thiền sư Vân Cốc nghe xong liền cười lớn, cứ tưởng ông là thánh nhân, hóa ra ông vẫn chỉ là một phàm phu.

Tiên sinh Liễu Phàm là một phàm phu tiêu chuẩn, còn chúng ta thì chẳng đủ tiêu chuẩn. Ông ấy có thể tin, ông ấy có thể tiếp nhận, cho nên tâm ông ấy thanh tịnh; nhưng tâm tuy thanh tịnh, vẫn cứ đọa trong vô minh, chưa khai ngộ, chưa có trí huệ. Thiền sư Vân Cốc vừa khai thị cho ông, ông liền giác ngộ, hóa ra vận mệnh có thể cải tạo được, vận mệnh nằm gọn trong tay của chính mình. Trong mệnh định sẵn không có phú quý, có thể cầu được phú quý; trong mệnh định sẵn không có con cái, tiên sinh Liễu Phàm trong mệnh định sẵn không có con cái, thì có thể cầu được con cái. Trong mệnh định sẵn bị đoản mệnh, có thể cầu được trường thọ; mạng của ông định sẵn là năm mươi ba tuổi, nhưng ông đã sống đến hơn bảy mươi tuổi, sống thêm được hơn hai mươi năm. Cho nên, Phật pháp thừa nhận có vận mệnh, nhưng Phật pháp không thừa nhận thuyết túc mệnh (mệnh trời đã định sẵn không thể thay đổi), mệnh là do chính mình tạo ra, mệnh có thể do chính mình cải tạo, chỉ cần quý vị hiểu được lý luận, hiểu được phương pháp, y theo đúng lý đúng pháp thì liền có thể cải tạo vận mệnh, kiến tạo vận mệnh. Nếu quý vị thực sự hiểu được Phật pháp, vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, đó là kiến tạo nên vận mệnh vĩnh hằng, mãi mãi không chết, đời này thực sự liễu sinh thoát tử, viên mãn thành Phật. Cho nên cái tướng này quyết định không được chấp thủ, khi đã thấu rõ rồi, thì hãy kiến tạo. Của cải của quý vị từ đâu mà có? Từ bố thí mà có được. Có những người rất có phước báo, tiền của đến rất dễ dàng, ngày tháng trôi qua rất tự tại; có người tuy kiếm được tiền, nhưng kiếm cực kỳ vất vả. Nguyên nhân do đâu? Có người khi bố thí rất sáng khoái, rất hoan hỷ, quả báo của họ liền đến rất tốt. Có người mặc dù là bố thí, thấy người ta bố thí thì cũng a dua bố thí theo, nhưng khi bố thí ra thì giống như xẻo thịt vậy, vô cùng đau khổ, lại còn hối hận, tương lai người này có thể được tài phú không? Có thể được tài phú, nhưng kiếm sẽ vô cùng vất vả. Nhân quả báo ứng, may mắn không sai chạy, tại sao quý vị không vui vẻ sáng khoái mà làm, tại sao lại phải làm khổ sở như vậy? Vất vả mà thí ra, thì cũng sẽ vất vả mà có được. Nếu quý vị hiểu được đạo lý này, quý vị sẽ biết phải làm như thế

nào rồi. Bất luận làm việc gì, đều hoan hỷ, vui vẻ, thành tâm thành ý mà làm, thì quả báo không thể nghĩ bàn! Hãy nhiệt tâm mà làm, chủ động mà làm.

Cả gia đình tiên sinh Liễu Phàm đoạn ác tu thiện, quả báo của ông không cần đợi đến lai sinh, ba năm, năm năm sau liền hiện tiền, thực sự là rất nhanh, vô cùng nhanh chóng. Thời đại này người thực sự chịu tu, tôi tin rằng quả báo sẽ còn nhanh chóng hơn, vượt qua cả tiên sinh Liễu Phàm. Bởi vì hiện nay để tu phước báo lớn hầu như ai ai cũng đều có cơ hội, thuở trước có rất nhiều người không có cơ hội. Ví như, tiên sinh Liễu Phàm phát nguyện làm một vạn việc tốt, việc thiện, một vạn việc tốt đó, đi đâu để làm?. Ông làm quan huyện, thấy bá tánh đóng thuế ruộng đất quá nặng, ông bèn giảm thuế, lần giảm thuế này, biết bao nhiêu vạn người trong toàn huyện đều được hưởng lợi ích, chỉ một việc này của ông, liền đem một vạn việc thiện làm cho viên mãn, điều này thật không thể nghĩ bàn!. Cho nên nếu quý vị không ở vào cái địa vị đó, thì quý vị hết cách để tu hành. Hiện nay nhờ mượn sự phát triển của khoa học kỹ thuật, những việc đại thiện giống như vậy thì hầu như ai ai cũng đều có thể tu được, trong tất cả các điều thiện thì in kinh là đại thiện. Quý vị muốn làm một vạn việc thiện, việc in một vạn cuốn kinh sách trong ngày nay chẳng khó; quý vị làm một vạn cuộn băng ghi âm để tặng người chẳng khó, so với thuở trước thực sự phương tiện hơn rất nhiều. Lợi ích có được từ việc này là đạt được pháp ích, công đức vượt qua cả tiên sinh Liễu Phàm. Lợi ích mà tiên sinh Liễu Phàm mang lại cho người là tài, là tài thí. Chúng ta ở trong cửa Phật ngày nay thực hành pháp bố thí, sự thù thắng của công đức, cũng giống như lời Phật đã giảng trong kinh, thực sự là vô lượng vô biên.